

FM 2017/167-01

15.05.2017

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at etablere en landsdækkende forældreskole, der skal ses som en videreudvikling af MANU-projektet. Forældreskolen skal starte op den 1. juli 2018.

(Medlem af Inatsisartut, Nivi Olsen, Demokraatit)

Medlem af Inatsisartut fra Demokraatit Nivi Olsen's forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at etablere en landsdækkende forældreskole, der skal ses som en videreudvikling af MANU-projektet skal vi på vegne af Partii Naleraq kommentere som følgende:

Allerførst, tak for fremlæggelsen af et yderst tiltrængt og interessant forslag, Nivi Olsen.

Det er en kendsgerning, at der er reelt behov for tiltag på børne- og ungeområdet. Dette fremstår også af MIO's rapporter og ikke mindst af dette års redegørelse om sagsantal på børne- og ungeområdet.

Det står bl.a. klart af redegørelsen, at 24-40 % af landets børn har behov for sociale tiltag. Desuden kan det skues af redegørelsen, at sagsbehandlere typisk har sagsantal på 84 pr. sagsbehandler i gennemsnittet.

Går vi blot ud fra disse, er det øjensynligt, at behovet for sociale tiltag for børn, er omfattende.

Det er ligeledes en kendsgerning, at der er mangel på uddannede sociale arbejdere i kommunerne, hvor man f. eks. i Qaasuitsup kommunia har 55 ubesatte stillinger indenfor socialområdet, hvilket bl.a. kunne høres i nyhederne i vinters.

Der står bl.a. følgende i redegørelse om sagsantal på børne- og ungeområdet:

“Et sagsantal på 35 sager pr. Sagsbehandler, ville det med de i alt 4634 sager på børne. Og ungeområdet kræve ca. 132 sagsbehandlere. Som det fremgår af tabel 1, er der på nuværende

tidspunkt 55 sagsbehandlere i hele landet til sagsbehandlingen af børne- og ungesager. Det vil således kræve yderligere 77 sagsbehandlere for at kunne nå ned på 35 sager pr. Sagsbehandler. Under forudsætning af, at disse yderligere 77 sagsbehandlere skal være uddannet socialrådgivere vil en ansættelse heraf medføre en årlig merudgift på ca. 27-30 mio. kr. “.

Foruden disse har vi igennem § 37 spørgsmål til Naalakkersuisut skaffet tal på omkostninger for tvangsfjernelse af børn tilbage i september 2014, der løb op omtrent 235 mio. kr. årligt for 62 anbragte børn.

Derfor kan det ses og erkendes, at der er mange forældre, som har behov for hjælp og støtte til at opdrage og videre udvikle børn på anstændig måde.

Vi mener, at det er for let at give ansvaret fra sig og få anbragt børn udenfor hjemmet, væk fra vante omgivelser, der utvivlsomt må virke som en strafhandling for børnene, trods deres uskyld. Dette medfører uden tvivl krænkelser af børnenes tarv, hvilket børnene aldrig glemmer.

Vi mener derfor, at man så vidt muligt bør stræbe efter at sikre og undgå anbringelse af børn udenfor hjemmet. Anbringelse af et barn udenfor hjemmet koster det offentlige 80.000 til 150.000 kr. om måneden, hvor plejefamilier på den anden side ikke får meget nævneværdig vederlag.

Vi mener tingene bør vendes til det stik modsatte. Som vi også tidligere har været inde på i vores drøftelser omkring børn- og ungeområdet i denne sal, er vi nødt til, at etablere “en skole for livet” for problemramte forældre, hvor jurister, rådgivere m.m. står for rådgivning, kurser osv. for at sikre et godt fundament.

Vi støtter derfor medlem af Inatsisartut Nivi Olsen’s forslag i dets grundlag, fuldt ud. Vi mener dog udgangspunktet bør være, at tiltaget sigter efter at afhjælpe alle problemramte børnefamilier uden at opsætte alderskriterier for børn i familien.

Med disse bemærkninger støtter vi forslaget i dets grundlag og indstiller sagen til behandling i Social- og Sundhedsudvalget inden anden behandling.

Anthon Frederiksen

